

alle Administrationer og for alle Tjenestemænd.

I 1925 henvendte Generaldirektøren for Postvæsenet sig til mig og henstillede, at der blev indført visse Regler om Adgang for Organisationerne til at føre Forhandling ogsaa om tekniske Spørgsmaal, og Motivering var denne, at Grænsen mellem, hvad der var teknisk og ikke-teknisk, mange Gange var ret udflydende og vanskelig at drage, og at det vilde være lettere for Administrationen at sætte og fastholde en saadan Grænse, naar der ogsaa var en mindre vidtgaende Adgang til Forhandling om tekniske Spørgsmaal, end hvis Administrationens Hævdelse af, at et Forhandlingsspørgsmaal var af teknisk Art, maatte medføre, at Forhandling overhovedet ikke kunde finde Sted. Desuden erkendte Administrationen, at nye Impulser og frisk Initiativ fremført under saadanne Forhandlinger om tekniske Spørgsmaal meget vel kunde blive af baade økonomisk og administrativ Værdi for Etaten.

Forslaget var, allerede inden det blev forelagt mig, gennemdrøftet med Organisationerne, og Enighed var i det væsentlige opnaaet. Det adskilte sig fra de andre Forhandlingsregler derved, at det kun indeholdt en Adgang for Organisationerne til at søge Forhandling om tekniske Spørgsmaal, men ikke nogen Pligt for Administrationen til at forhandle, forinden Forandringer eller Foranstaltninger af teknisk Art bragtes til Udførelse, og endvidere derved, at de tekniske Forhandlinger ikke kunde føres frem for Ministeren, men skulde ende hos Generaldirektøren. Da jeg maatte være enig med Generaldirektøren for Postvæsenet om, at der her maatte kunne skabes en værdifuld Nyordning, tiltraadte jeg Reglerne, og de har siden, saa vidt mig bekendt, virket baade tilfredsstillende og formaals-tjenligt. Nogen Tid efter indførtes tilsvarende Regler i Telegrafvæsenet efter Indstilling af dennes Administration.

Ved Statsbanerne havde der ikke været den samme Gnidning mellem Organisation og Administration som ved Postvæsenet angaaende Forstaaelsen af, hvad der var tekniske og ikke-tekniske Forhold, idet Statsbanernes Generaldirektorat ikke hidtil havde fundet nogen Grund til at afslaa Anmodning fra Organisationerne om Forhandling, selv om Spørgsmaalet maatte betegnes som værende helt eller delvis af teknisk Karakter. Og de nye Reglers Indførelse, som fandt Sted i Statsbanerne i Efteraaret 1926, ændrer derfor ikke noget i, hvad der hidtil havde været praktiseret.

Man har altsaa for Postvæsenet, Telegrafvæsenet og Statsbanerne indført Forhandlingsregler, som Ministeren ved et Pennestrøg kort efter sin Tiltrædelse har ophævet. Den højtærede Minister har oprindelig motiveret sin Handling med, at Reglernes Indførelse var lovstridig, men vil dog formentlig neppe kunne fastholde denne Motivering. Forhandlingsreglernes administrative Tilblivelse fra 1903 gennem 1910, indtil de lovfæstes i 1919, taler afgjort herimod. Og dette, at der i 1919 er lovfæstet for Organisationerne en Ret og for Administrationen en Pligt til at forhandle om alle ikke-tekniske Forhold, inden saadanne Foranstaltninger kan iværksættes, kan da ingen Hindring være for, at der gives Organisationerne Adgang til at søge Forhandling om tekniske Forhold, naar der ikke paalægges Administrationen nogen Pligt til at forhandle om saadanne Forhold, inden Foranstaltninger gennemføres.

Men det er jo heller ikke formelle Betragtninger, som har ledet den højtærede Minister til hans Handling. Ministeren har under Samraad i Finansudvalget udtalt, at medens han betragtede det baade som en Ret og en Pligt for hver enkelt ansat at henvende sig og gøre opmærksom paa Ændring af teknisk Art, som kan være til Gavn for Etaten, ønsker han ikke Organisationernes Medvirkning dertil. Deres Tillidsmænd, hævder Ministeren, er ikke valgt med noget saadant for Øje og staar efter Ministerens Mening saadanne Forhold fjernt. Jeg tror, jeg har gengivet Ministerens Udtalelser rigtigt og objektivt.

Denne Ministerens Opfattelse vil imidlertid praktisk betyde, at han overhovedet ikke ønsker noget Samarbejde mellem Administration og Personale i tekniske Spørgsmaal, i alt Fald ikke med det underordnede Personale. Der er neppe nogen af det underordnede Personale, som efter at være blevet afvist af sin nærmeste foresatte vil inklade sig paa at forfølge sine Ideer opad gennem Administrationen; en vis og sikkert ikke ubegrundet Frygt for, hvorledes dette vil blive betragtet af de nærmeste foresatte, af hvis Omdømme hans Tjenesteforhold i mange Tilfælde er afhængigt, vil sikkert afholde de fleste.

Det er vist derfor ikke for meget sagt, at det er en uklog Handling, den højtærede Minister dér har foretaget, uklog i mange Maader, dels fordi han søger at hindre et Samarbejde mellem Administration og Personale, som Administrationen selv har ønsket og meget daarligt kan undvære, dels fordi han ved at støde Organisationerne fra